

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011117
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114011117.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou, v trestnej veci obžalovaného N. Y., nar. 17.12.1968 v Trebišove, trestne stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 19. januára 2016 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý : N. Y., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom I., W. XX, prechodne bytom I., Š. Q. XX,

je vinný, že

v presne nezistenom mieste a čase v mesiaci október 2011 počas telefonického rozhovoru vylákal od V. I. W. pôžičku finančných prostriedkov vo výške 8.000,- Eur a to pod zámienkou požitia týchto finančných prostriedkov na kúpu bližšie nestotožneného motorového vozidla, ktoré jej prisľúbil vrátiť do dvoch týždňov od zapožičania, následne tieto peniaze I. W. osobne dňa 17.10.2011 vybrala zo svojho účtu v G. sporiteľni a.s. Trnava, a to konkrétne 5 ks bankoviek, v nominálnej hodnote 500,- Eur, 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 200,- Eur, 53 ks bankoviek v nominálnej hodnote 100,- Eur a uvedené bankovky potom vložila dňa 17.10.2011 v Trnave v pobočke Tatra Banky a.s. na ním oznámený bankový účet číslo 2917903673/1100, takto poskytnuté peňažné prostriedky obvinený na deklarovaný účel nepoužil, na výzvu na vrátenie peňažných prostriedkov nereagoval, ale tieto si ponechal a použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenie I. W., nar. 15.3.1958, trvale bytom V. X. XX, U., škodu vo výške 8.000,- Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd podmienienečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená V.. I. W. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., ul. VI. X. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30.05.2014 bola Okresnému súdu Trnava doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava na obvineného N. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vydala samosudkyňa Okresného súdu Trnava dňa 17.10.2014 pod č.k. 2T/67/2014-216 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznala vinným v zmysle obžaloby a uložila mu trest a povinnosť nahradiť škodu poškodenej.

Proti trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor.

Súd vykonal v dňoch 03.11.2015 a 19.01.2016 dokazovanie výsluchom obžalovaného N. Y., výsluchom svedka N. Y. ml., výsluchom poškodenej V.. I. W., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný N. Y. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nevylákal od pani W. 8.000,- Eur. On mal obchodné jednanie v Trnave a už si nepamätá na ktorom hoteli. Tam pani poškodená prišla za ním, dali si kávu (neskôr uviedol obed) a potom s ním strávila noc na hoteli. Tam ju požiadal, pretože mal pri sebe 8.000,- Eur, ktoré jej dal, aby mu ich vložila na účet. Išiel do zahraničia, nechcel tie peniaze brať so sebou, pretože mal tú skúsenosť, že keď išiel do Čiech, tak ho okradli a tak poškodenú požiadal, aby mu tie peniaze vložila na účet. Presný deň kedy to bolo, uviesť nevedel. Vedel, že prišiel do Trnavy, lebo tu mal obchodné jednanie. Bežne nosí pri sebe peniaze, mal pri sebe už aj 200.000,- Eur. Peniaze mal pri sebe preto, lebo tieto mu dal syn, a požiadal ho, aby mu išiel kúpiť auto. Toto však nekúpil, lebo mal silný obsah 4,5 a chcel skôr diesel. Nepredpokladal, že bude musieť ísť do Čiech. O tomto sa dozvedel predtým ako sa mal stretnúť s poškodenou. Auto mal ísť pozerat počas cesty, keď išiel do Trnavy. Bolo to v U.. Peniaze sám na účet nevložil, lebo banky boli zatvorené, nakoľko s poškodenou sa stretol asi okolo 17 hodiny. Nevedel si spomenúť kde presne bol ubytovaný. Poškodená mu mala spomínať, že dcére prerába byt. Peniaze chcel vložiť na účet preto, lebo v rámci Slovenska sa dá obchodovať s veľkou hotovosťou ale mimo Slovenska nie. S peniazmi, ktoré boli vložené na účet naložil tak, že kúpil auto H. 5 asi pred rokom a pól. Poškodenú neskôr prestal kontaktovať, pretože vycítil z nej akoby bola rozdvojená osobnosť a podľa neho je toto pomsta, pričom poškodená žiada od neho aj od syna peniaze. Na jeho syna podala žalobu. S poškodenou sa spoznal tak, že mal zavolať niekomu inému, ale zle vytočil telefónne číslo. S poškodenou sa stretli prvýkrát, keď strávili spolu noc na hoteli. Dôveru napriek tomu, že ju videl prvýkrát a hneď jej dal hotovosť mal, pretože často ľuďom dôveruje, má to v povahe. Ale poškodená by peniaze nepožičala len tak niekomu a preto v odpore uviedol na svoju obranu, že je nepravdepodobné a z jeho pohľadu úplne vylúčené, aby bez bližšieho zoznámia a bez akéhokoľvek dokladu mu požičiavala finančné prostriedky. Po tom ako jej dal peniaze sa s poškodenou stretol asi raz. Poškodená sa však s ním chcela stretnúť dosť často a stále mu volávala. Definitívne s ňou rozviazal kontakt o niekoľko mesiacov neskôr ako jej dal peniaze. Obžalovaný v tom čase podnikal a podniká až doteraz. Pokiaľ poškodená mu písala sms správy, že chce vrátiť nejaké peniaze, tak to bral ako žart a nechápal o čo ide. Doklad, že poškodenej dal peniaze nemá, tak isto ako poškodená. Avšak jeho syn predal auto za 8.000,- Eur a nejaké drobné a za tieto peniaze si chcel kúpiť H.. Sám si nešiel kúpiť auto preto, lebo bol v práci a syn mu dôveruje. Po tom ako sa stretol s poškodenou, mal rokovanie s českými obchodnými partnermi, pričom predmet rokovania neuviedol, nakoľko to nie je predmetom tohto konania.

Z výpovede svedkyne a poškodenej V.. I. W. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa stala obeťou podvodu. Jedného dňa jej zazvonil telefón, zdvihla, myslela si, že to je priateľka, bolo tam 0917 a ozval sa nejaký neznámy človek a začal rozhovor, že to bol omyl. Asi ten človek zacítil šancu, povedal, že príjemný hlas. Akákoľvek agentúra zazvoní, ona sa s nimi porozpráva a mala trezlivosť aj na obžalovaného. Tak sa začal rozhovor, už aj zrušila telefón, on jej povedal, že ešte zavolá, viackrát jej volal, takto sa začali rozprávať, začal jej obžalovaný vyvolávať. Zistil, že je príjemná pani. Takto to šlo viacero dní, nejaké obdobie a začal hovoriť o tom, aký je on bohatý podnikateľ a začal sa pýšiť tým podnikaním. Medzitým začal sprádzať nitky, že tak máličko mu chýba, že by potreboval nejaké peniaze, ale len na chvíľočku, začal lákať tie peniaze od nej týmto spôsobom. Povedal, že potrebuje nejaké peniaze na auto, na krátky čas a ona to prehliadla, že je to vlastne také vylákavanie, sústavne len tlačil, že rýchlo, rýchlo, že ich potrebuje, ten tlak si uvedomila až potom neskôr, keď tie peniaze už nebolo možné od neho dostať, keď popieral, že mu nejaké peniaze boli poskytnuté z jej strany. Peniaze vložila na účet, vybrala ich z banky Slovenská sporiteľňa a.s. a vložila ich do Tatrabanky. V takej nominálnej hodnote ako jej dievčatá v Slovenskej sporiteľne dali do ruky, chýlilo sa k 17.00 hodine. Vie ako utekala do banky a tam uložila tie peniaze na účet obžalovaného. Od toho momentu sa začali peripetie pre ňu, akékoľvek popieranie, naťahovanie, vymýšľanie, klamanie. Vtedy pochopila, že ich tak ľahko nedostane späť, čo trvá až tohto okamihu. Až neskôr začal prezrádzať ako žije, lebo už nemusel hrať slušného podnikateľa. Na začiatku povedal, že je rozvedený a keď podala trestné oznámenie, tam sa zistilo, že má tretiu manželku. Hral to na ňu aj takým spôsobom, keď získaval tie peniaze, hovoril o vnúchatkách, ako keď má depresie chodí za nimi, ako sa s nimi hrá, to vedel dokonale. Bolo to vlastne o emóciách a o klamaní. Ona žiada naspäť svoje peniaze. Ona ho doteraz nepoznala, nemá záujem sa s ním ani stretávať. S obžalovaným sa stretla vtedy, keď chcela, aby jej podpísal zmluvu. Bolo to na začiatku novembra 2011 a bolo to v nejakej reštaurácii nejakého hotela, možno hotela Dream. Peniaze vložila na účet, ktorý jej oznámil obžalovaný telefonicky. Poznamenala si ho a išla vložiť peniaze. S obžalovaným intímny pomer nemala. Obžalovaný jej nikdy nedal finančnú hotovosť. Prevod z účtu na účet neurobila preto, lebo mala peniaze viazané, musela výber nahlásiť dva až tri dni dopredu. Tie peniaze mala na knižke. Išla do banky 17-teho dňa v mesiaci, lebo vtedy sa jej peniaze uvoľnili, tieto vybrala na nátlak obžalovaného, lebo povedal, že to súrne potrebuje. Povedal, že do troch týždňov mu príde 100 000,- Eur a že jej ich vráti. Obžalovanému dôverovala, ale po tom ako peniaze získal, všetko popieral, zmluvu jej nepodpísal. Neskôr sa dozvedela, že účet, ktorý jej poskytol obžalovaný je účet jeho syna, podala žalobu, spor vyhrala, ale syn obžalovaného sa odvolal. Myslela si, že je to účet obžalovaného lebo sa volajú rovnako. Peniaze si požičal, lebo chcel kúpiť nejaké auto. Potom jej povedal, že z toho zaplatil mzdy pracovníkom, tak nevie povedať či si auto kúpil. Obžalovaného aj vyzvala na vrátenie peňazí prostredníctvom advokátky, obálka sa však vrátila ako nedoručená. S obžalovaným sa stretla až potom ako mu vložila peniaze na účet. Chcela neskôr aj podpísať zmluvu od obžalovaného, ten ju utešoval, že veď to išlo cez banku, cez účet a preto mu môže stále dôverovať. Peniaze žiadala späť v každom rozhovore.

Obžalovaný na výpoveď svedkyne uviedol, že svedkyňa povedala len polopравdy a ľži. Žiadne peniaze mu nepožičala a vrátila mu len tie peniaze, ktoré požiadala, aby ich vložila na účet jeho syna.

Z výpovede svedka N. Y., ml. vyplynulo, že chcel kúpiť auto, jeho otec mal cestu kde to auto predávali. Dal mu 8 000,- Eur, aby auto kúpil. Nekúpil auto a tak mu poslal na účet peniaze. Peniaze mal, lebo predal auto. S jeho účtom mohol disponovať len on. Peniaze vybral v U. banke v I., dátum nevedel uviesť. Peniaze mali byť použité na kúpu auta H.. Na otázku samosudkyne, že prečo súdu nepredložil doklad o tom, že z účtu vyberal pre otca peniaze napriek tomu, že z výpisu z účtu, ktorý na hlavnom pojednávaní predložil vyplýva, že mal na účte (ku dňu 15.11.2011) XX.XXX Eur uviedol, že peniaze otcovi dával v hotovosti. Auto mu mal kúpiť pred 15.11.2011, peniaze nevyberal z účtu, peniaze mal pri sebe z predaja auta. A peniaze v hotovosti 5.950 eur na účet dňa 15.11.2011 vložil, tieto mal od otca, ktorý mu ich dal niekedy dávno. Ku kúpe auta nedošlo preto, lebo auto nebolo v dobrom stave a otec bol na prehliadke vozidla a auto sa mu nepáčilo.

Svedok na hlavnom pojednávaní predložil súdu listinné dôkazy. Z faktúry zo dňa 12.08.2011 vyplýva, že spoločnosť Z. Z. AUTO a.s. vyplatila N. Y., bytom D. F. XXX sumu X 412,- Eur v hotovosti na základe predloženej kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol predaj vozidla VW C., ktorého syn obžalovaného bol vlastníkom. Z kúpnej zmluvy zo dňa 30.11.2011 vyplýva, že syn obžalovaného kúpil od predávajúceho J., V. M. Y. vozidlo H. XXXD za sumu 8 000,- Eur. A z výpisu banky Tatra banka, a.s. zo dňa 13.01.2016

vyplýva, že syn obžalovaného mal na účte číslo XXXXXXXXXXXX ku dňu 15.11.2015 sumu 10 957,57 Eur a toho istého dňa vkladal na účet sumu 5 950,- Eur.

Na výpoveď svedka obžalovaný reagoval tak, že jeho syn je trošku zmätený, lebo nikdy nestál pred súdom. Jeho syn disponoval čiastkou 8.000,- Eur preto, lebo mu dal na účet 20.000,- Euro v hotovosti pri odpredaji domu, môže doložiť aj kúpno - predajnú zmluvu. Jeho syn nemá preto ten výpis z účtu, kde mu dal 20.000,- Euro, lebo mu v banke povedali, že musí čakať 30 dní, aby obnovili ten účet, ktorý bol zrušený.

Poškodená k výpovedi uviedla, že sa obrátila na súd, tam predseda senátu jasne povedal, že sa svedok obohatil o jej finančné prostriedky, ktoré jej doteraz nevrátil a čaká sa na vyrozumienie Krajského súdu v Košiciach. Všetko bolo vypovedané, všetko čo tu povedal, považuje za zbytočné, to sú hlúposti.

Zo záverečnej reči splnomocneného zástupcu poškodenej vyplýva, že tento uviedol nasledovné: „sme presvedčení, že obžalovaný nepreukázal v rámci svojej obrany podstatné skutkové okolnosti, ktorými by vyvrátil spoľahlivo obvinenia uvedené v obžalobe, najmä dávame do pozornosti súdu, že obžalovaný nedokázal v rámci svojho výsluchu uviesť presné miesto stretnutia, čas stretnutia s pani poškodenou, nepreukázal pôvod peňazí, ani výpoveď svedka pána Y. ml. neobjasnila súdu a nepreukázala, že peniaze uložené na účet pána Y. ml. sú jeho vlastnými peniazmi. Poukazujem rovnako na podstatné rozpory medzi výpoveďou obžalovaného ešte z výsluchu pred vyšetrovateľom zo dňa 11.01.2013, z ktorých vyplýva, že obžalovaný uvádzal, že mal kúpiť auto H. rady X a to v Trenčíne, pričom svedok pán Y. ml. uviedol, že sa malo jednať o H. rady 5 a auto malo byť kúpené v Trnave. Obžalovaný ďalej uviedol v zápisnici z toho istého výsluchu na otázku prečo sumu 8.000,- Eur nevložil na účet sám, tu uviedol, že išiel preč do zahraničia a myslel že to bol práve víkend a preto požiadal poškodenú, aby peniaze vložila. Na hlavnom pojednávaní pri výsluchu uviedol, na otázku prokurátora prečo sám nevložil peniaze na svoj účet citujem: „nemohol som, lebo banky boli zatvorené, lebo som sa s ňou stretol asi okolo 17.00 hod.“. Vyššie uvedené rozpory potvrdzujú naše presvedčenie o tom, že obžalovaný spáchal skutok, z ktorého je obvinený. Poškodená si v konaní uplatňuje náhradu škody spôsobenej trestným činom a to vo výške 8.000,- Eur v ráttane nákladov na trovy trestného zastúpenia“.

Obhajca obžalovaného v rámci záverečnej reči uviedol, že „počas hlavného pojednávania pred súdom nebolo preukázané úmyselné konanie môjho klienta dopustiť sa trestného činu podvodu. Celé pojednávanie sa nieslo v znamení tvrdenia proti tvrdeniu. Proti môjmu klientovi je jediný dôkaz a to výsluch poškodenej, ktorej výpoveď nemôžeme považovať za dôveryhodnú. Poškodená podala trestné oznámenie na políciu prakticky po roku a na súd v Košiciach na občianske súdne konanie podala po dvoch rokoch žalobu. O dôveryhodnosti poškodenej svedčí aj tá skutočnosť, že na Okresnom súde v Košiciach jej bol uznaný nárok na náhradu škody 8.000,- Eur s príslušenstvom a na hlavnom pojednávaní uviedla ako aj teraz v záverečnej reči cestou svojho zástupcu, že taktiež žiada náhradu škody vo výške 8.000,- Eur. To znamená že prakticky poškodená žiada od môjho klienta náhradu škody vo výške 16.000,- Euro. Nie je toto podvodné konanie? Ak by bol môj klient mal v úmysle podvodným spôsobom získať od poškodenej peniaze, mohol to riešiť rôznym spôsobom a to napr. tým, že by bol peniaze od nej zobral, bol by si ich dal poslať na svoj účet a nie na účet syna. Ak by mal v úmysle môj klient podvodným spôsobom vylákať od poškodenej 8.000,- Eur a ako poškodená uvádza vo svojej výpovedi a že peniaze vložila na účet ešte predtým ako sa s ním stretla, môj klient by sa potom nebol s ňou stretol a ona by nikdy nevedela ako môj klient vyzerá, lebo nikdy predtým sa s ním nestretala. Takže prečo sa s ním potom stretla. To potvrdzuje výpoveď môjho klienta, že mali stretnutie v R. S. a že strávili spolu asi celú noc. Záverom udávam, slová poškodenej, ktorá teraz uviedla, že na Okresnom súde v I. jej bolo uznaných 8.000,- Eur s príslušenstvom na I. stupni, som toho názoru, že je úplne postačujúce občianske - právne konanie, kde bolo poškodenej uznané jej právo a toto trestné konanie považujem za úplne zbytočné a duplicitné. Preto žiadam súd, aby môjho klienta oslobodil spod obžaloby.“

Obžalovaný v rámci záverečnej reči uviedol, že „od začiatku sa tu vedie proti mne trestné stíhanie na základe neviem čoho, ja som mal dobrý úmysel vrátiť peniaze svojmu synovi na základe toho, čo som uviedol na začiatku konania. A to, že na mňa bolo podané trestné oznámenie je len pomsta, ktorá sa nemohla zmieriť s tým, že som prestal mať záujem o túto ženu. Ja sa necítim byť vinným zo spáchania trestného činu podvodu a ani som to nemal v úmysle. V rámci udeleného posledného slova uviedol, že „donesol som určité doklady, že nebol som odkázaný na nejaké požičať si 8.000,- Eur, aj keď je dosť neskoro, aj keď som tomu nevenoval takú pozornosť. Ja som disponoval sumou 450000,- Eur. Moja firma

skrachovala na neuhradených faktúrach, mal som problémy s dodávateľmi, ale tým chcem povedať, napriek tomu, že možno nie som dobrý partner a nemám dobré skúsenosti so ženami, ale som dobrý otec. Nebol som a nie som odkázaný oberať nejaké ženy o peniaze. Ja sa riadne starám o svoje rodiny.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva, zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Z potvrdenia - vklad v hotovosti (č.l. 53) vyplýva, že poškodená vložila na účet číslo 2917903673, názov účtu N. Y., v U. banka, a.s. hotovosť 8.000,- Eur a to konkrétne 5 ks bankoviek v nominálnej hodnote 500,- Eur, 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 200,- Eur, 53 ks bankoviek v nominálnej hodnote 100,- Eur, dňa 17.10.2011 o 16.59 hodine. Z potvrdenia o výbere z banky Slovenská sporiteľňa, a.s. (č.l. 54) vyplýva, že tieto bankovky v rovnakom počte kusov ak aj v rovnakých nominálnych hodnotách poškodená vybrala zo svojho účtu dňa 17.10.2011 o 16.31 hodine.

Z odfoteného displeja mobilného telefónu (č.l. 59) vyplýva, že obžalovaný poslal poškodenej sms správu v znení: „Ak sa tak vies zmeniť názor z večera dorana. Tak ja nechápem takeho cloveka. Zreme trpis rozdvojenou osobnostou. Ja ty uz nic vysvetlovať nebudem! Jak budu hnet ty ich poslem!“

Z výpisu z účtu na meno majiteľa účtu N. Y. vyplýva, že dňa 17.10.2011 mu bolo vložené na účet 8 000,- Eur s popisom auto.

Z odpovede Daňového úradu Y. vyplýva, že spoločnosť J.K.J. V., s.r.o., so sídlom N. 9, I., V.: XXXXXXXX, má ku dňu XX.XX.XXXX dlh vo výške 5 472,28 Eur a to za obdobie od augusta 2009. Z výpisu z obchodného registra na predmetnú obchodnú spoločnosť vyplýva, že jediným spoločníkom a konateľom v tejto spoločnosti je obžalovaný.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Trebišov zo dňa 20.02.2013 vyplýva, že neznámy páchatel' ako štatutárny zástupca J.K.J. V., s.r.o. s dodávateľom D. H. Z. C. uzatvoril dňa 28.09.2011 zmluvu, na základe ktorej dňa 05.10.2011 prevzal stavebný materiál, za ktorý mu bola dňa 20.10.2011 vystavená faktúra na sumu 11.005,40 Eur, dňa 20.10.2011 si prevzal ďalší stavebný materiál, za ktorý mu bola vystavená faktúra na sumu 2.358,90 Eur, pričom spoločnosť faktúry neuhradila, čím spôsobil škodu svojím konaním spoločnosti D. H. - Z. C. vo výške 13 364,30 Eur, pričom toto trestné stíhanie bolo zastavené, lebo skutok nie je trestným činom. Z odôvodnenia vyplýva, že obžalovaný nezaplatil tieto faktúry a to z dôvodu, že iná spoločnosť neuhradila jeho spoločnosti ani cent, a pokiaľ táto spoločnosť faktúry uhradí, peniaze ihneď prevedie na účet spoločnosti D. H. - Z. Plus.

Z výzvy na úhradu (č.l. 178) vyplýva, že poškodená vyzvala obžalovaného na vrátenie sumy 8 000,- Eur.

Z odpovede Z. Z. Z. a.s. (č.l. 192) vyplýva, že N. Y., nar. XXXX dňa XX.XX.XXXX predal vozidlo zn. VW C. X,X U. za kúpnu cenu 8 412,- Eur.

V odpore proti trestnému rozkazu obžalovaný uvádza, že s pánom, ktorý predával auto telefonoval, ktorý mu oznámil, že sa jedná o benzínové motorové vozidlo a od kúpy upustil. Ďalej uvádza, že sa s poškodenou v meste Trnava stretol prvýkrát a je nepravdepodobné a z jeho strany úplne vylúčené, aby bez bližšieho zoznámenia a bez akéhokoľvek dokladu jemu požičiavala finančné prostriedky. Nie je odkázaný na požičiavanie si finančných prostriedkov nakoľko v tom období mal dostatok finančných prostriedkov, pretože predal rodinný dom v obci Závadka a rodinný dom v obci Zalužice, ktorý síce nebol písaný na jeho meno, ale na meno jeho švagrinej.

Z faktúry z hotela S. U. (č.l. 154) vyplýva, že N. Y. bol v hoteli ubytovaný od 14.10.do 15.10.2011.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 Eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značkou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok za preukázanú riadne a v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Aj keď obžalovaný spáchanie skutku poprel, argumentujúc, že peniaze ktoré poškodená vložila na účet jeho syna, boli peniazmi jeho syna a tieto jej odovzdal pri stretnutí, a tým, že on si nepotreboval požičovať od poškodenej peniaze, nakoľko je solventný a nosil pri sebe už aj 200 000,- Eur, je podľa názoru súdu spoľahlivo usvedčovaný obsahom výpovede poškodenej V. I. W. a obsahom listinných dôkazov. Hoci obžalovaný považoval v podstate výpoveď svedka svojho syna za takú, ktorá je en bloc v jeho prospech, resp. za takú považoval aj svoju verziu, súd v týchto výpovediach nachádza nepriame dôkazy pre trestnú činnosť kladenú mu za vinu. Nie je pravdou, že obžalovaný v čase spáchania skutku disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami. Naopak z listinných dôkazov vyplýva, že jeho spoločnosť J.K.J. V., s.r.o. nemala dostatočné finančné prostriedky, aby vôbec uhradila nedoplatky vedené na daňovom úrade a z uznesenia vyšetrovateľa vyplýva, že táto spoločnosť neplatila faktúry, lebo iná spoločnosť jej neuhradila faktúry a preto nemala dostatočné prostriedky na úhradu svojich dlžôb. Nepoprel skutočnosť, že poškodenej napísal sms správu v znení „jak budu hnet ty ich poslem“. Naopak jej sms správu, ktorou sa dožadovala vrátenia peňazí, považoval za žart, ktorý si nevedel vysvetliť. Na jednej strane uvádza, že je z jeho pohľadu úplne vylúčené, aby bez bližšieho zoznámia a bez akéhokoľvek dokladu mu poškodená požičiavala finančné prostriedky, na druhej strane však on sám poškodenej mal zveriť finančné prostriedky svojho syna a to v nemalej výške 8 000,- Eur. Pokiaľ ide o výpoveď svedka N. Y. ml., je treba uviesť, že táto výpoveď vyznieva úplne nedôveryhodne. Na jednej strane tvrdil, že sumu 8 000,- Eur vybral z účtu a dal otcovi, hneď na ďalšiu otázku tvrdil, že peniaze mal v hotovosti a tak ich dal otcovi. Tvrdil, že otec bol auto aj pozerať, avšak sa mu nepáčilo, ale obžalovaný tvrdil, že na obhliadke ani nebol, lebo po telefonickom rozhovore zistil, že auto je benzínové a nie dieslové. Podľa názoru súdu je ťažko uveriteľné, aby osoba, ktorá má záujem kúpiť auto zistila až na ceste k predávajúcemu, že ide o auto benzínové, pričom on chcel auto na diesel. Obžalovaný mal mať 8 000,- Eur pri sebe na kúpu auta pre syna a preto je málo pravdepodobné, aby základnú informáciu, na základe ktorej nemalo dôjsť ku kúpe, zistil až na ceste do Trnavy. Je pravdou, že syn obžalovaného predal auto VW C. za sumu cez 8 000,- Eur. Treba tu ale uviesť, že to bolo v auguste 2011. Súdu nie je zrejmé, prečo svedok N. Y. súdu predložil výpis z banky, že dňa 15.11.2011 mal na účte cez 10 000,- Eur, keď ku skutku došlo dňa 17.10.2011. Taktýto listinný dôkaz v prospech obžalovaného nevznieva. Poškodená vypovedala jednoznačne, že na základe požiadavky obžalovaného, ktorý jej celý čas klamal, vložila mysliac si, že ide o jeho účet (keďže syn a obžalovaný sa volajú rovnako) 8 000,- Eur za účelom, že obžalovaný tieto peniaze potrebuje na kúpu auta a peniaze jej za krátky čas vráti. Táto jej výpoveď je podporovaná najmä listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že dňa 17.10.2011 vybrala zo svojho účtu v banke v Slovenskej sporiteľni a.s. U., a to konkrétne 5 ks bankoviek, v nominálnej hodnote 500,- Eur, 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 200,- Eur, 53 ks bankoviek v nominálnej hodnote 100,- Eur a uvedené bankovky potom vložila dňa 17.10.2011 v Trnave v pobočke U. H. a.s. Treba zdôrazniť, že bankovky v rovnakej nominálnej hodnote boli vložené na účet syna obžalovaného. Pokiaľ obvinený tvrdí, že bol ubytovaný v hoteli S. a tam dal peniaze poškodenej, z faktúry menovaného hotela ale vyplýva, že v tomto hoteli bol ubytovaný v dňoch 14.-15.10.2011, t.j. skôr ako došlo ku skutku uvedeného v obžalobe. Súd obhajobným tvrdeniam obžalovaného neuveril. Tieto vyznievajú účelovo a to za účelom zbavenia sa trestnoprávnej zodpovednosti za skutok, ktorý spáchal. Súd po vykonanom dokazovaní nenašiel žiaden dôvod sa domnievať, že by výpoveď poškodenej bola účelovo vymyslená v snahe sa obžalovanému pomstiť za nezáujem z jeho strany o poškodenú. Nebolo preukázané, že by mala alebo mohla mať záujem kriminalizovať obžalovaného, t.j. že by skutkový dej, ktorej bola súčasťou, vymyslela v snahe privodiť trestné stíhanie obžalovanému. Preto súd svedeckú výpoveď poškodenej akceptoval ako vierohodnú, pravdivú, z obsahu ktorej sa v spojení s listinnými dôkazmi podáva logický a jednoznačný záver o vine obžalovaného za žalovaný skutok. Pre ustálenie skutku tak,

ako bol zažalovaný, nie je podstatné, či poškodená podala trestné oznámenie s odstupom nejakého času, alebo že sa vrátenia svojich peňazí domáha aj súdnou cestou proti synovi obžalovaného. Tvrdenia obžalovaného, že si nepotreboval požičovať peniaze, tu argumentačne neobstojí. Je evidentné, že obžalovaný v inkriminovanom čase nemal dostatočné prostriedky na krytie svojich dlžôb, resp. na kúpu auta, ktorú podľa vyjadrenia poškodenej plánoval. Pokiaľ obhajoba tvrdí, že svedkyňa je nedôveryhodná, lebo žiada vrátenie peňazí aj od obžalovaného aj od syna obžalovaného, čo je podľa názoru obhajoby podvodným konaním, je treba uviesť, že len táto skutočnosť nemôže odôvodňovať nedôveryhodnosť výpovede poškodenej. A pokiaľ poškodená podala aj trestné oznámenie s určitým odstupom času, táto skutočnosť nemá na dôkaznú situáciu v tomto konaní žiaden vplyv.

Protiprávnym konaním, opísaným vo výroku rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nakoľko na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana majetkových práv ostatných subjektov práva.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej vyplýva, že doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa hľadá na neho akoby nebol dosúdený. Pri druhom odsúdení bol podmienčne prepustený (rozhodnutie Vojenského obvodového súdu Plzeň zo dňa 03.12.1987) a z tretieho záznamu vyplýva, že výkon zvyšku trestu bol odpustený 01.01.1992 amnestiou. Z miesta bydliska je hodnotený tak, že mestská polícia s obžalovaným riešila dopravné priestupky a to dňa 30.07.2008 a 23.05.2013. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že od 01.01.2010 má obžalovaný evidovaný niekoľko priestupkov, ide o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (počet 13) a priestupky, kde boli porušené pravidlá cestnej premávky (počet 6).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani žiadnu príťažujúcu okolnosť. Vyhodnotiac okolnosti spáchania žalovaného skutku, mieru jeho zavinenia, jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy, vezmúc do úvahy aj výšku spôsobenej škody, dospel súd k záveru, že na obžalovaného je možné v záujme efektívneho dosiahnutia účelu trestu (ochrana spoločnosti a náprava páchatel'a) pôsobiť aj trestom výchovným. Preto súd podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby (1 až 5 rokov), pričom mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon tohto trestu podmienčne odložil a určil mu primeranú skúšobnú dobu. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle Trestného zákona, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poškodená V. I. W. si v trestnom konaní riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody. Súd napriek tomu poškodenú odkázal na občianske súdne konanie, pretože zistil, že poškodená podala žalobu voči synovi obžalovaného a vec sa nachádza na odvolacom súde z dôvodu podania odvolania žalovaným (synom obžalovaného). Táto zákonná prekážka nedovoľovala súdu zaviazat' obvineného na náhradu spôsobenej škody poškodenej.

Po vyhlásení rozsudku podal obžalovaný proti tomuto rozsudku odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorému rozsudok smeruje. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.